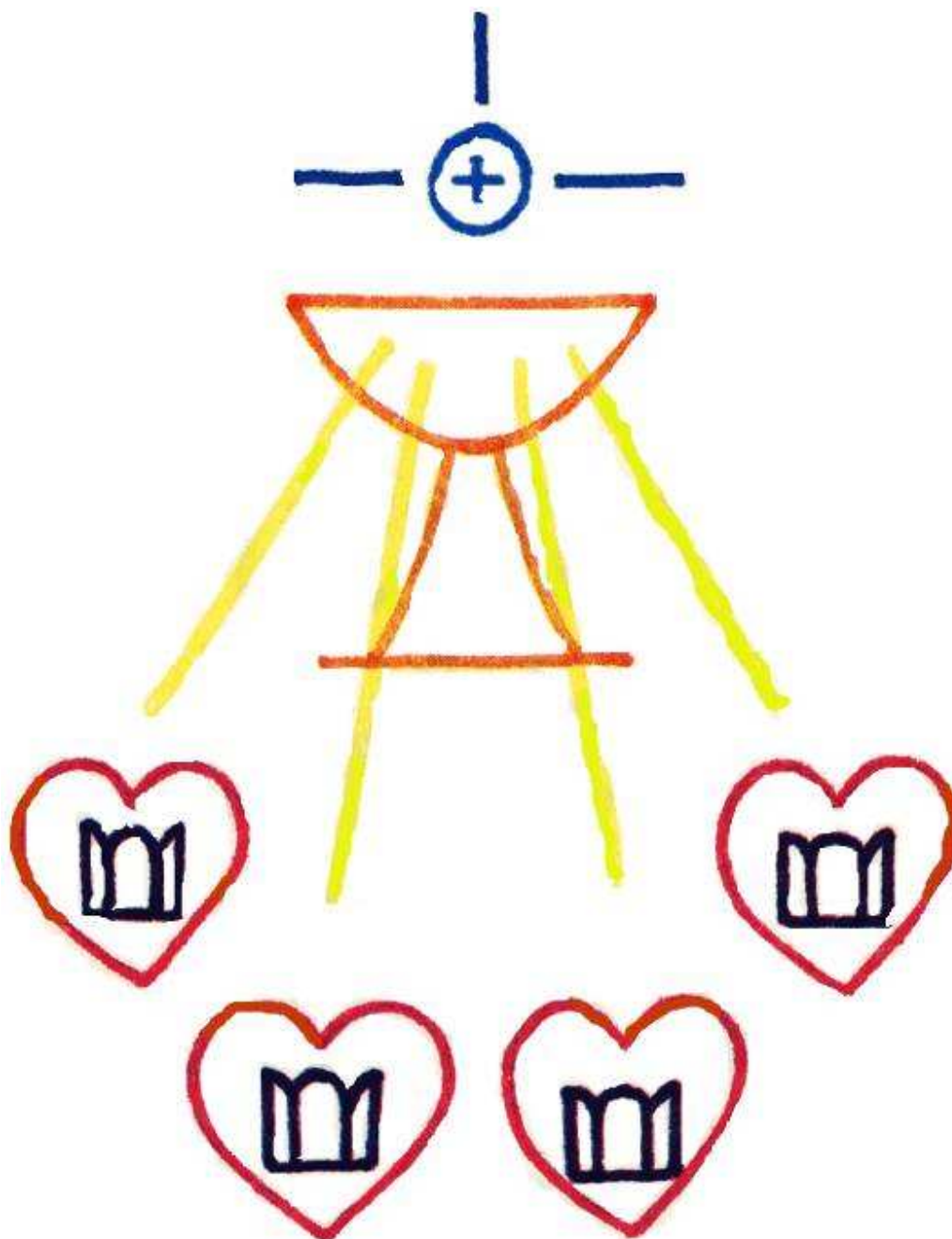

Příprava na první svaté přijímání

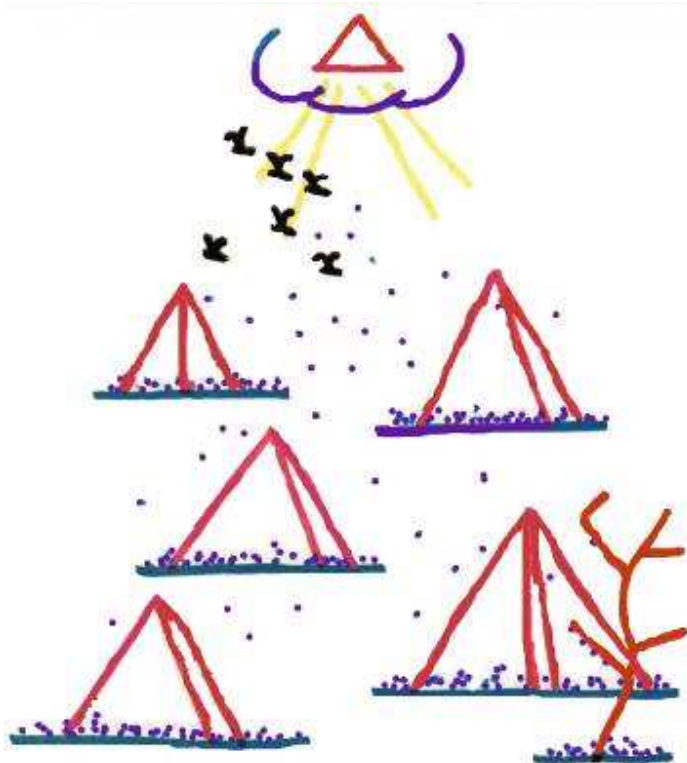
BŮH ŽIVIL IZRAELITY NA POUŠTI

Izraelité od Rudého moře přišli na poušť. Tam neměli co jíst. I reptali proti Mojžíšovi: „Kéž bychom byli do smrti zůstali v Egyptě! Tam jsme sedávali nad hrnci masa a dosyta se najedli chleba.“ I mluvil Pán Bůh k Mojžíšovi: „Večer budete jíst maso, ráno pak se nasytíte chlebem. A poznáte, že já jsem váš Pán Bůh.“

A ejhle, večer přiletěly křepelky. Bylo jich tolik, že pokryly celý tábor. Lid si jich nachytl a připravil k jídlu. Ráno pak bylo kolem tábora na zemi plno bílých zrněk. Izraelité na ně hleděli udiveni, a Mojžíš jim řekl: „To je ten chléb, který vám slíbil Pán Bůh.“ Všichni sbírali a jedli. Chutnalo to jako bílé pečivo s medem. Říkali tomu pokrmu „mana“.

Potom Izraelité táhli pustou krajinou. Tam nebylo vody. Lid žíznil a reptal proti Mojžíšovi: „Proč jsi nás vyvedl z Egypta? Snad proto, abys nás umořil žízní?“ Mojžíš odpověděl: „Co máte proti mně? Proč nedoufáte v Boha?“ Sám pak se k němu modlil o pomoc. A Bůh Mojžíšovi řekl: „Vezmi do ruky hůl a jdi k hoře. Tam udeř holí o skálu a vyjde z ní voda.“ Mojžíš tak udělal, a ze skály vyproudila voda.

Chléb z nebe:

Pán Bůh živil izraelský národ na poušti manou. Tato mana byla předobrazem jiného pokrmu, daného lidem z nebe – svatého přijímání.

PÁN JEŽÍŠ ROZMNOŽIL CHLEBY A NASYTLIL VELKÉ MNOŽSTVÍ LIDÍ

Bylo na jaře, krátce před velikonočními svátky. Pán Ježíš kázal v neobydlené krajině. Mnoho lidí ho tam poslouchalo. K večeru mu řekli učedníci: „Rozpusť zástupy, ať si jdou nakoupit pokrmů.“ Ježíš odpověděl: „Jděte se podívat, kolik je jídla mezi lidem.“ Oni šli. Když se vrátili, řekl Ondřej: „Je tu chlapec, má pět chlebů a dvě ryby. Ale co je to pro tolik lidí!“

Pán Ježíš řekl: „Přineste mi to, lidu pak řekněte, ať se posadí!“ Všichni si posedali na zelený trávník. Kromě žen a dětí bylo tam na pět tisíc mužů. Ježíš pak vzal pět chlebů a dvě ryby, pohleděl k nebi a požehnal jídlo. Potom lámal a podával učedníkům, učedníci pak předkládali zástupům. Všichni dostali, kolik chtěli.

Když se nasýtli, Ježíš řekl učedníkům: „Seberte pozůstalé drobty, ať se nezkaží!“ I posbírali drobty. Bylo jich dvanáct plných košů. Lidé viděli ten div a říkali: „Tento je jistě ten prorok, který má přijít na svět.“

Na druhý den Pán Ježíš mluvil lidem o svátosti oltářní:

„Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe.“

PÁN JEŽÍŠ USTANOVIL SVÁTOST OLTÁŘNÍ

Přiblížil se svátek nekvašeného chleba, zvaný pascha - velikonoce, kdy měl být zabit velikonoční beránek. Ježíš poslal Petra a Jana a řekl jim: „Jděte a připravte nám, abychom mohli jíst velikonočního beránka.“

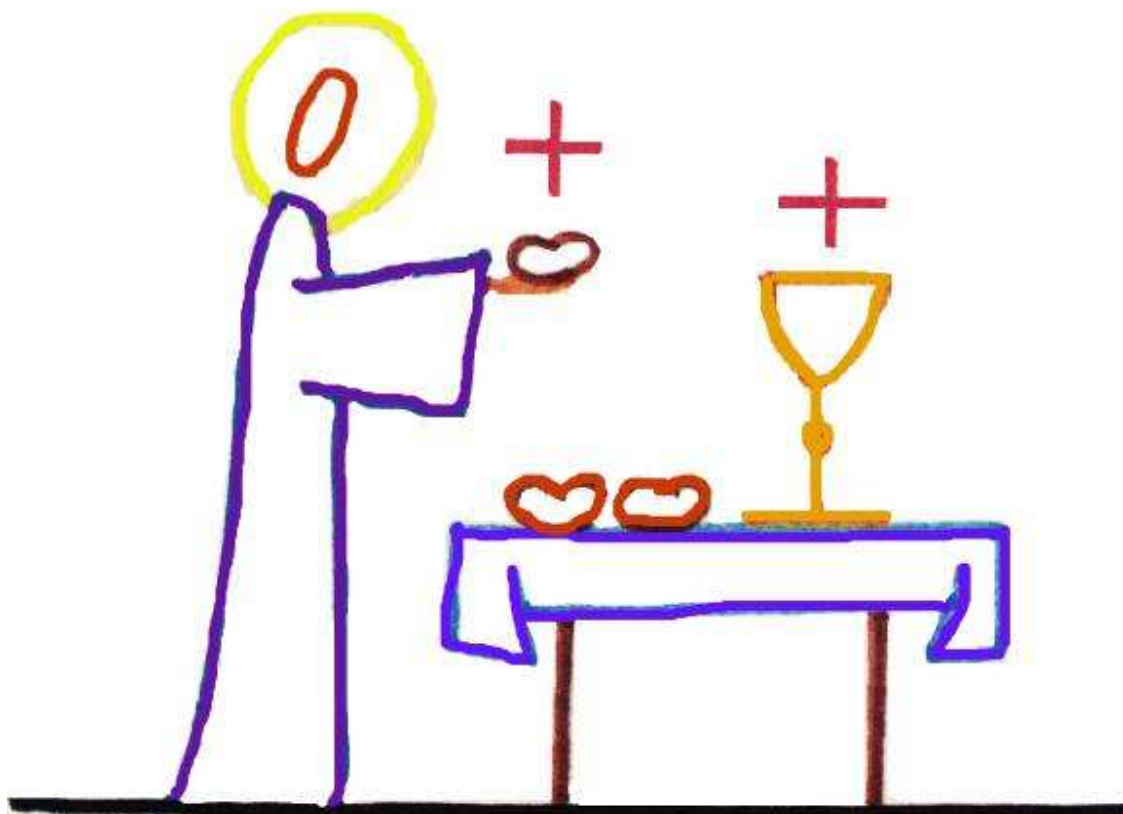
Ve stanovenou hodinu zaujal místo u stolu a apoštolové s ním. Při večeři vzal do rukou chléb, vzdal díky, lámal, dával svým učedníkům a řekl:

„Vezměte a jezte z toho všichni: toto je moje tělo, které se za vás vydává.“

Po večeři vzal také kalich, znovu vzdal díky, dal svým učedníkům a řekl:

„Vezměte a pijte z něho všichni: toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za všechny na odpuštění hříchů. Toto je smlouva nová a věčná. To konejte na mou památku.“

Tak Pán Ježíš při poslední večeři ustanovil svátost svého těla a krve. Dal se nám za pokrm a nápoj pod způsoby chleba a vína.

Pokrm, který Pán Ježíš slíbil zástupům, dal nám při poslední večeři, když proměnil chléb ve své tělo a víno ve svou krev. Tak ustanovil Svátost oltářní.

SVÁTOST OLTÁŘNÍ

Pán Ježíš dal apoštolům moc proměňovat chléb a víno, když jim řekl: „To konejte na mou památku!“ Od apoštolů přešla ta moc na biskupy a kněze.

Kněz tuto svatou moc konává při mši svaté. K tomu má na oltáři chléb a v kalichu víno. Víno je z hroznů a chléb z pšeničné mouky. Ten chléb se jmenuje hostie, to je obětní chléb.

Uprostřed mše svaté říká kněz nad chlebem slova Pána Ježíše a těmi slovy proměňuje chléb ve svaté tělo Páně. Potom říká slova Pána Ježíše nad kalichem s vínem a těmi slovy proměňuje víno ve svatou krev Páně.

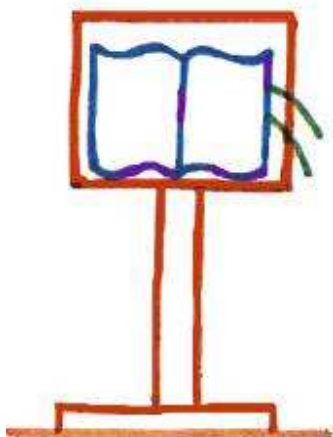
Tělo Páně na oltáři vypadá jako chléb, má totiž podobu a barvu, chuť a vůni chleba. Je tam tedy tělo Páně pod způsobou chleba. Krev Páně na oltáři vypadá jako víno; má totiž podobu a barvu, chuť a vůni vína. Je tam tedy krev Páně pod způsobou vína.

Tělo a krev Páně pod způsoby chleba a vína je Svátost oltářní.

Kněz proměňuje chléb a víno v tělo a krev Pána Ježíše při mši svaté.

Části mše svaté

- bohoslužba slova:

- bohoslužba oběti:

**K bohoslužbě oběti náleží
obětování,
proměňování s pozdvihováním
a svaté přijímání.**

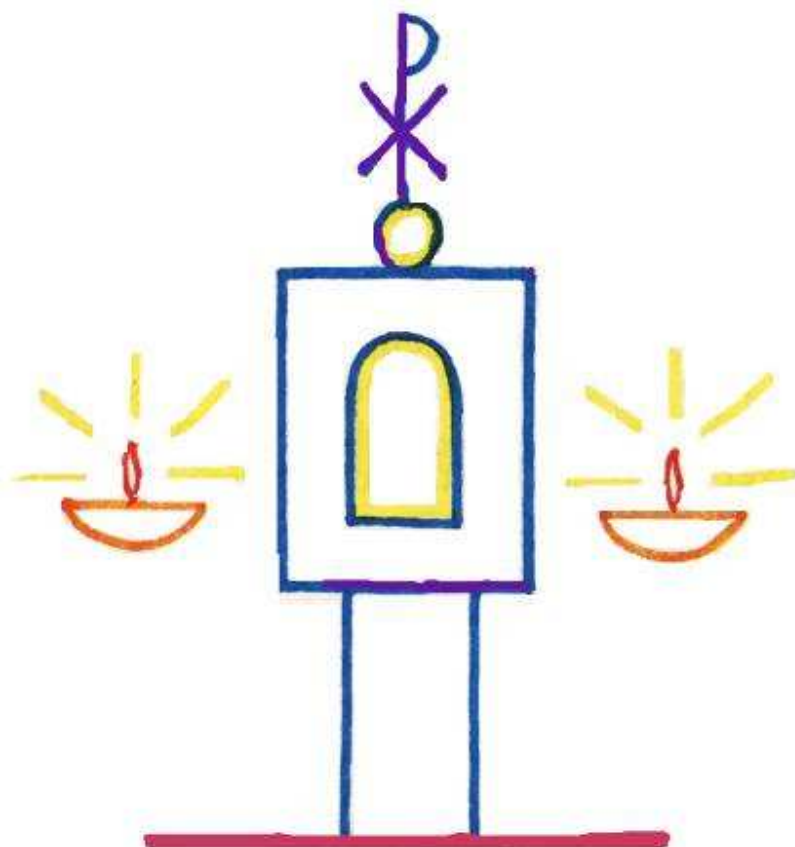
PÁN MĚ VOLÁ K SVÉMU STOLU

První křesťany pohané krvavě pronásledovali. Věřící se však nehrozili ani muk, ani mučednické smrti a zůstali věrni svaté víře.

Čím to, že byli tak silní? Že svatě žili a umírali a že se dostali do nebe?

Je o nich zapsáno, že chodívali téměř denně k svatému přijímání. Od stolu Páně odcházeli posílněni proti mocnostem pekla. Svatým přijímáním je Ježíš Kristus posvěcoval, posiloval a živil k věčnému životu.

Svatostánek.

Svaté přijímání nám Pán Ježíš přikázal slovy:

„Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život, a já ho vzkřísím v poslední den.“

KŘEST - BRÁNA ŽIVOTA

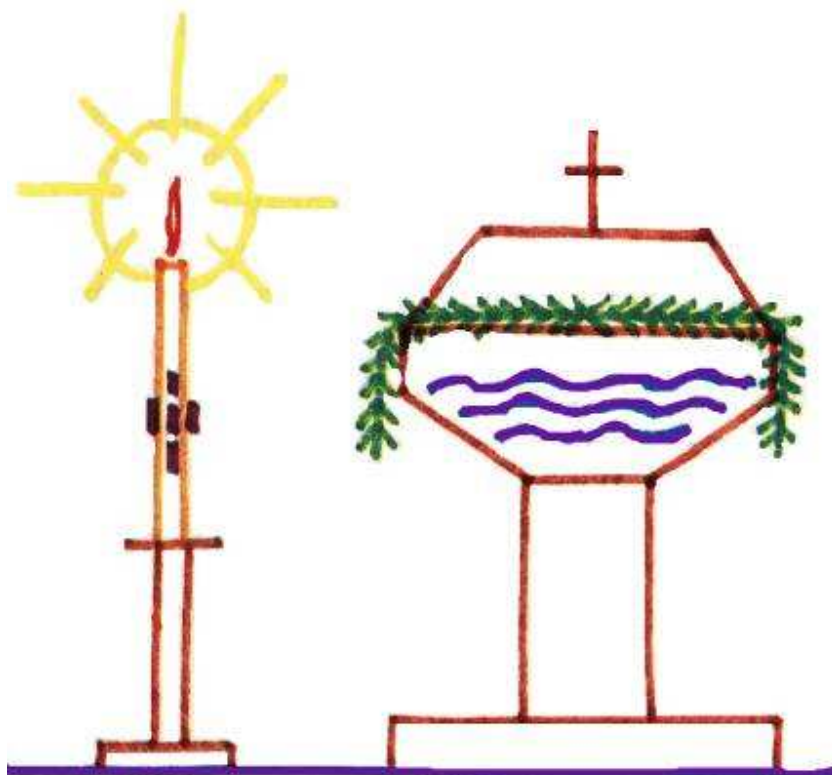
Po svém vzkříšení Pán Ježíš shromáždil své apoštoly na jednu horu v Galileji a tam jim řekl: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky. Křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.“

Kdo chce být Božím dítětem, musí přijmout svátost křtu, kterou ustanovil Pán Ježíš. On také řekl: „Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen: kdo však neuvěří, bude odsouzen.“

Při křtu ten, kdo křtí, lije křtěnci na hlavu vodu a říká: „Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“

Při svatém křtu se člověk duchovně znovu narodí a stává se přijatým Božím dítětem. Zároveň se zapojuje do tajemného těla Ježíše Krista a stává se jeho údem. Všichni pokřtění tvoří s Ježíšem Kristem Církev, a proto je pokřtěný také členem Církve a má v ní svá práva a povinnosti.

Křtitelnice:

Křest je první svátost, kterou jsem ve svém životě přijal. Tehdy jsem se stal dítětem Božím a členem svaté Církve.

Před prvním svatým přijímáním proto obnovím svůj křestní slib, že věřím v Boha a že se odříkám zlého.

O SETNÍKOVI V KAFARNAUM

V Kafarnaum žil římský setník. Měl služebníka, jehož si velice vážil. Ten byl nemocný a již měl blízko k smrti. I přistoupil setník k Pánu Ježíši a prosil: „Pane, doma mi leží služebný chlapec a velice se trápí.“

Ježíš mu řekl: „Já přijdu a uzdravím ho.“ Ale setník odpověděl: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu, ale řekni jen slovo, a můj služebník bude uzdraven.“

Ježíš to slyšel a podivil se. Řekl zástupu: „Tak velikou víru jsem nenalezl ani v izraelském lidu.“ Potom řekl setníkovi: „Jdi, a jak jsi uvěřil, ať se ti stane.“ A v tu chvíli služebník byl uzdraven.

Ve svatém přijímání chce do mého srdce přijít Ježíš Kristus, můj Pán a můj Bůh. Jsem té návštěvy hoden? Zasloužím si ji?

Před svatým přijímáním říkáme podobně jako onen setník v Kafarnaum:

„Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale řekni jen slovo, a má duše bude uzdravena.“

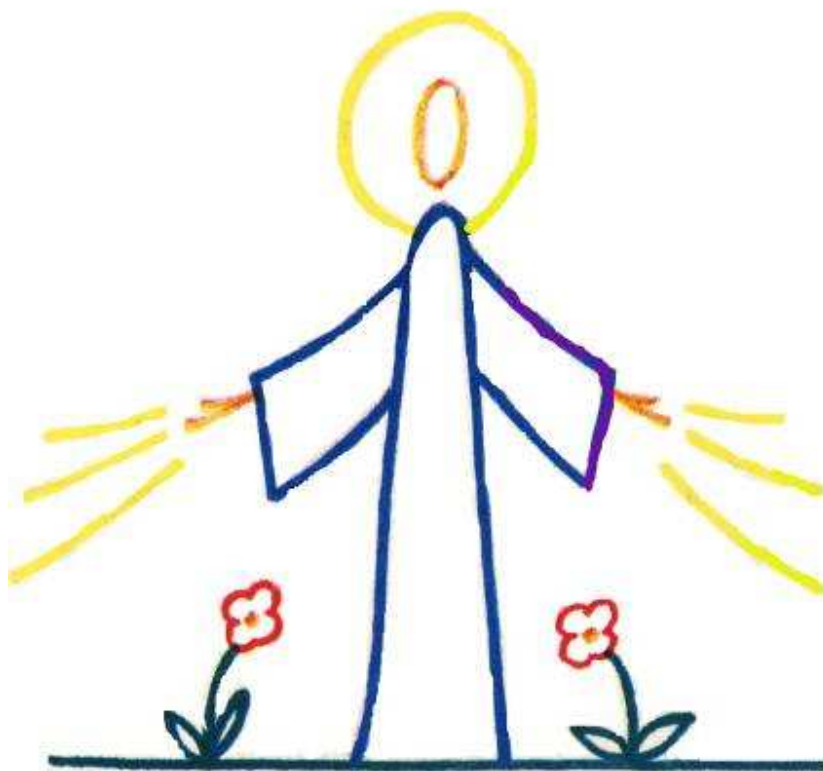

OTVÍRÁM TI SVÉ SRDCE

Svatebním rouchem pro nebe je svatost neboli milost posvěcující. Po svaté zpovědi je člověk svatý. Mohl by však být ještě svatější, aby se více líbil Bohu a měl právo na větší blaženost v nebi. Já po svaté zpovědi budu také svatý(á). Ale rád bych byl(a) ještě svatější. Kristus Pán mě chce svatým přijímáním posvětit. - ***Přijď ke mně, Pane Ježíši, a posvět' mě!***

Duševní posily potřebuje každý člověk. Buď je nedbalý v modlitbě, nebo chodí nerad na mši svatou, nebo se mu nechce poslouchat a plnit uložené povinnosti, nebo je nedobrý k bližnímu, nebo vůbec slabý v pokušení. V čem já jsem duševně slabý(á)? Kristus Pán mě chce svatým přijímáním posilnit. - ***Přijď ke mně, Pane Ježíši, a posilni mě!***

Kristus Pán řekl o Svátosti oltářní: „Já jsem chléb živý, který z nebe sestoupil. Kdo bude jíst z toho chleba, bude žít navěky.“ Takový(á) bude v nebi. Rád bych se dostal(a) také do nebe. Kristus Pán mě chce svatým přijímáním živit k věčnému životu. - ***Přijď ke mně, Pane Ježíši, a živ mě k věčnému životu!***

Pán Ježíš řekl: „Nechte maličké přijít ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří nebeské království.“

PODMÍNKY PRO SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Abychom mohli s klidným svědomím přistoupit ke stolu Páně, musíme splnit některé podmínky:

1. Nesmíme mít na duši žádný smrtelný hřích. Přijímat ve stavu nemilosti je nepochybně těžké provinění proti Kristu Pánu. Lehkých hříchů máme před svatým přijímáním litovat a máme mít úmysl se jich varovat.

2. Ke svatému přijímání nás má vést láska k Pánu Ježíši a touha prospět své duši.

3. Jednu hodinu před svatým přijímáním nemáme nic jíst ani pít. Výjimku tvoří obyčejná voda a léky. Staří, nemocní a ti, kteří o ně pečují a chtějí přijímat spolu s nimi, mohou přistoupit k svatému přijímání, i když během jedné hodiny před přijímáním něco požili. Tímto postem chceme vyjádřit, že děláme rozdíl mezi pokrmem obyčejným a svátostným.

Než přijmeme svatou hostii, máme si uvědomit, koho přijímáme. Chováme se při tom zbožně a soustředěně. Přijímáme vstoje nebo v kleče, podle toho, jak je kde zvykem. Přizpůsobíme se druhým lidem. Když jsme přijali Pána Ježíše, odejdeme na své místo a setrváme chvíli v tichém rozhovoru s ním.

Pán volá: „Pojďte ke mně všichni!“

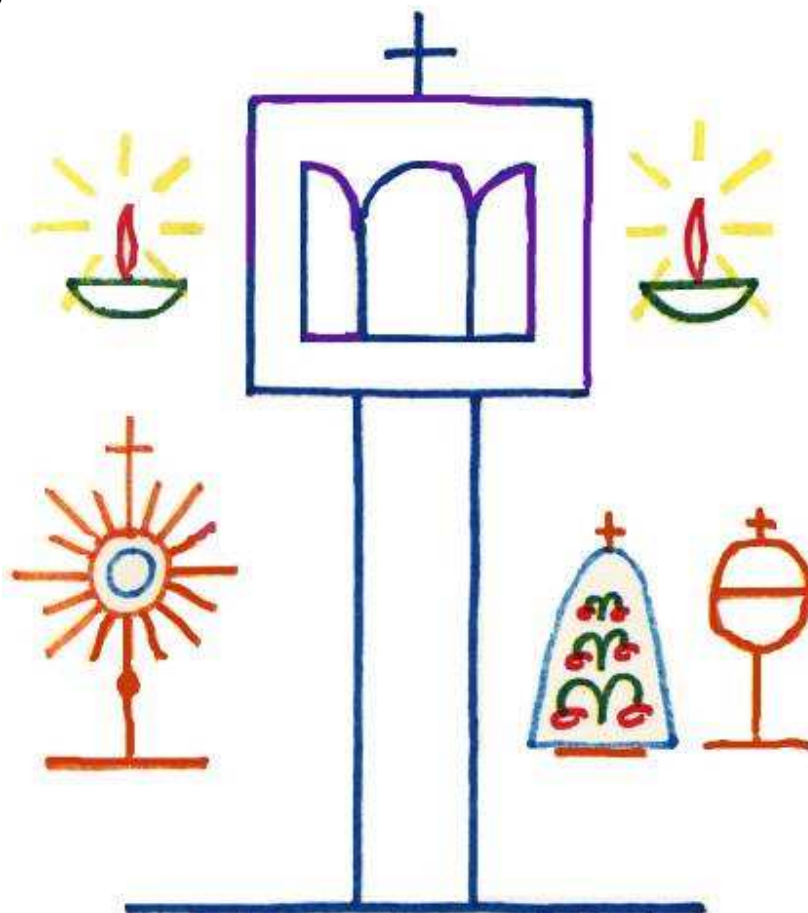
Těším se na setkání s Pánem Ježíšem při svatém přijímání. Budu jej prosit za sebe, za své rodiče, sourozence a za všechny, které mám rád(a).

VE SVÁTOSTI OLTÁŘNÍ JE PŘÍTOMEN ŽIVÝ JEŽÍŠ KRISTUS

V hrobě na Kalvárii Kristus Pán odpočíval mrtev. Třetího dne oživil a vstal z mrtvých. Od svého vzkříšení má Kristus Pán tělo živé, ale jinačí než měl předtím: nemůže už trpět ani umřít, může být současně na mnoha místech a je pro nás neviditelný. Má tedy tělo oslavené. S takovým tělem je Kristus Pán přítomen živý pod způsobou chleba a živý pod způsobou vína, ano i v nejmenší části každé způsobu.

Kdo tedy přijímá svatou hostii, přijímá nejenom tělo, nýbrž i krev Páně. Kdo přijímá částku svaté hostie, přijímá celého Ježíše Krista. Kdo přijímá svátost oltářní, má v sobě Krista Ježíše, dokud se svaté způsoby nerozplynou a nestráví.

I po mši svaté zůstává Ježíš Kristus na oltáři ve svatostánku. Je zde přítomen pod způsobou chleba neboli ve svaté hostii. Na to jsou ve svatostánku dvě posvěcené nádoby: monstrance a ciborium. Před svatostánkem svítí věčné světlo a připomíná věřícím: Kristus Pán je tu - klaňte se jemu!

ČASTÉ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Když Pán Ježíš vstal z mrtvých, po čtyřicet dní prodléval ještě na zemi u svých věrných. Zjevil se Marii Magdaléně, dvěma učedníkům na cestě do Emauz, několikrát se zjevil svatým apoštolům. Pán Ježíš dobře věděl, že jejich ustrašené a zemdlené duše po útrapách Velkého pátku potřebují posilu. A tak je to i s naší duší.

Když se má posílit tělo zesláblé nemocí, je třeba, abychom mu častokrát dodali vydatnou stravu. A jako tělo potřebuje častý pokrm, tak i naše duše.

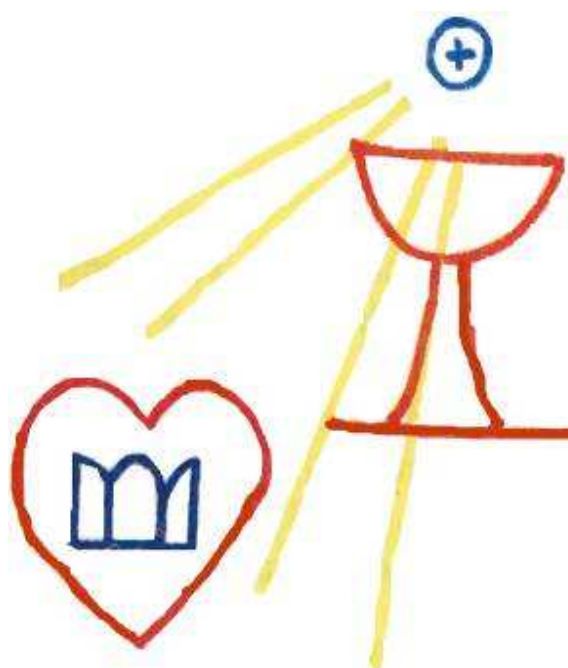
MODLITBA PŘED SVATÝM PŘIJÍMÁNÍM

Pane Ježíši Kriste, přiblížila se chvíle mého prvního svatého přijímání. Věřím a vyznávám, že ve svaté Hostii jsi přítomen ty, Syn živého Boha.

Z lásky ke mně ses stal člověkem a narodil se v Betlémě ve chlévě. Pro mne jsi trpěl, dal se umučit, abys mě, ztracenou ovci, jako dobrý pastýř, opět našel a uchránil od věčné smrti. Pro mne jsi ustanovil svaté přijímání, tuto svátost lásky, protože mi chceš pomáhat na cestě do nebe.

Pane Ježíši, mám tě rád(a) a prosím tě: Přijď do mého srdce, můj dobrý Spasiteli a nejlepší příteli mého srdce! Má duše touží po tobě. Chci přijmout tento andělský chléb tak uctivě a zbožně, aby to prospělo mé spáse.

**Otvírám ti své srdce.
Přijď ke mně, Pane Ježíši,
a posvět' mě!
Přijď ke mně, Pane Ježíši,
a posilni mě!
Přijď ke mně, Pane Ježíši,
a živ mě k věčnému životu!
Amen.**

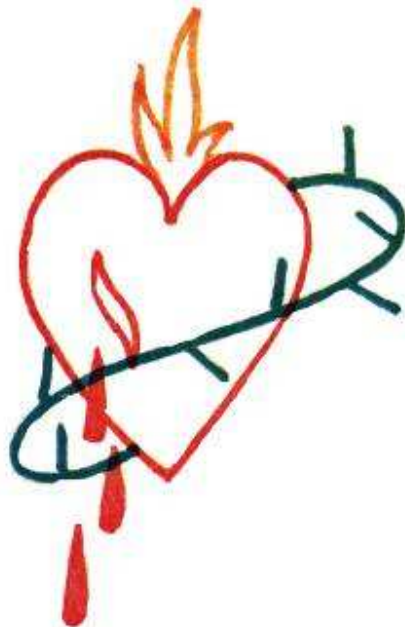
PO SVATÉM PŘIJÍMÁNÍ

Pane Ježíši, můj dobrý Spasiteli, ty přebýváš nyní v mém srdci. Klaním se ti s takovou láskou, jako chudí pastýři v Betlémě a děkuji ti, žes ke mně dnes přišel. Děkuji ti také za to, že jsi z lásky ke mně bolestně na kříži. Chci tě za to vždycky mít rád(a). Budu dávat pozor, abych tě už žádnými hříchy neurážel(a).

Pane Ježíši, když jsi žil na zemi, pomohl jsi každému, kdo tě prosil o pomoc. Také já tě prosím v tento den, kdy jsi přišel poprvé ke mně. Nežádám bohatství a radosti tohoto světa. Jen o jedno prosím: učiň mé srdce podle srdce svého. Chraň mne, abych vytrval(a) v dobrém až do konce života a potom abych mohl(a) být s tebou stále šťastný(á) a blažený(á) ve tvém království v nebesích.

Pane Ježíši, prosím tě také za všechny, za něž jsem povinen(na) se modlit. Žehnej mým rodičům a chraň je ode všeho zlého. Odplat' jim v nebi, že mě mají rádi a starají se o mne. Žehnej také mým sourozencům, příbuzným a dobrodincům. Žehnej naší vlasti a našemu národu. Přiviň nás všechny na své milující svaté srdce, abychom se od tebe neodloučili, ale věrně ti sloužili po celý svůj život.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, budiž mojí spásou!

Pán mě volá k svému stolu. Umiňuji si, že často budu chodívat ke svatému přijímání. Zvláště na první pátek v měsíci přinesu Srdci Páně náhradu za to, že ho lidé urážejí.

U prvního svatého přijímání jsem byl(a)

dne _____ **měsíce** _____ **roku** _____

v kostele _____

v(e) _____

Tehdy jsem chodil(a) do _____ **třídy.**

_____
podpis